

По между като ся разговаряхъ, достигнахъ пакъ до старо-то си мѣсто, подъ маслинъ-тѣ.

Обаче, дѣца мои, продължи старецъ-тъ, много работы, отъ колкото трѣбва да правите, та да станете благополучны, не сж опредѣлены съ общи закони отъ природъ-тѣ; зачтото има работы, които не ны принуждава никой да ги чинимъ, и които зависять отъ свободнъ-тѣ ни волюж. Доволно ви изяснихъ, и малка-та опытность, кождо сте до сега добили, еднакво ви е научила, че безъ волюж-тѣ и помощъ-тѣ на другы-ты не можете да станете благополучны. Истина, има обстоятелства, въ които можете да заплатите на другы чловѣци да ви помогнѣтъ, както: кога цѣнявате слугы, или кога плащате другому, да ви съшиѣ дрехи и въ другы такывы случаи. Но гдѣ, дѣца, гдѣ быхте нашли толкова пары, чтото да плащате за всяко послуженіе на другы-ты, които съдѣйствувать въ вашето благополучіе? Ако нѣкой отъ васъ падне въ глѣбокъ ямъ, и молися тѣмъ, кои преминувають, да му помогнѣтъ; дали бы было пріятно вамъ, ако они не пристанѣтъ безъ заплатъ да вы истеглятъ изъ ямъ-тѣ, па ако ся случи да нѣмате и пары? Или кога искате да ся позабавите, какъ ще ви ся покаже, ако пріатели-ти ви, за да вы подружатъ, искать прѣво да имъ обречете това или онова? Истина, такъвъ животъ бы былъ несносенъ, и колко да бы были богаты, пакъ бы осиромашяли въ